

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy hóra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Valuta.

Pécs, 1900. október 25.

Furcsán vagyunk mi azzal a fogalommal, amit a cimben felvett szó kifejez. Elmúlt már nyolc esztendeje, mikor a szabadelvű párt megrozsdásodott presztizsének kifényesítésére Wekerle Sándor pénzügyminiszter a valutarendezés javaslatával az országgyűlés elé lépett s ezzel olyan extázisba hozta a tisztelt honatyákat, hogy csaknem a haza atyjának kiáltották ki a szenális pénzügyminisztert, aki napnál is fényesebben bebizonyította, hogy elérkezett végre az időpont, mikor az államgazdaság és a kereskedelem forgalmában nélkülözhetetvé tehetjük a valódi értékkel nem bíró s így inkább csak fizetési ígéretet reprezentáló csereeszközt, a melyet csak állami kényszer folytán nevezünk pénznek, de a mely a monarchia határát elhagyva devalválódik egyszerű adóslévéllé s nem képviseli többé azt az értéket, amelyet mi tulajdonitunk neki, hanem csak annyit, a mennyire azt a külföld a mi személyes hitelünk mértékéhez képest értékeli.

Külösen azért dicsőítették akkor Wekerlét, hogy meg tudta törni az osztrákok ellenállását, a melyet a valutarendezési akció megindítása ellen kifejtettek s rávette őket hasonló törvényjavaslatok előterjesztésére. Tudnak azok az urak ott a kormánypárton néha nagyon kurucok is lenni s már előre hirdették, hogy ha majd a valutánk rendezve lesz, felszabadulunk Ausztria pénzügyi gyámsága alól s éppen ez a kilátás készítette az osztrákokat, hogy Wekerle valutarendezési terveit kedvezőtlenül fogadják.

Pedig ebben nem volt igazuk. Az osztrákok sokkal jobban ismerték a mi nyomoruságos helyzetünket, semhogypénzügyi hegemoniájukat féltették volna akármilyen akciónktól, hanem ellenzésük abban gyökerezett, hogy a valutarendezés elengedhetetlen feltételeit bekövetkezetteknek még semmiképpen nem látták. A valutának első sorban magától kell rendeződnie a fizetési mérlegnek a javunkra billenésével, akkor van helye a törvényhozás intézkedésének a csereeszközök kényszerárfolyamának megszüntetése s a készfizetések elrendelése tárgyában.

És a dolgok fejleményei az osztrá-

koknak adtak igazat, mert dacára annak, hogy a nagy hűhóval megindított valutarendezési akció óta nyolc esztendő leforgott mégis csak azt az eredményt szülte, hogy drága kölcsönpénzen szerzett aranykészletünket lakat alatt hevertetjük, a készpénzfizetéseket — minden rendezett valuta alapfeltételét — nem merjük életbe léptetni, mert biztosak lehetünk felőle, hogy nem telnék bele félév és minden aranyunk a külföldre vándorolt volna. Ott vagyunk tehát még ma is, hogy pénzünknek a külföldön nincs meg a teljes értéke és csak magas árszín ráfizetésével alkalmazhatjuk fizetési eszköznek. A törvénybe nagy komolyan beleiktattuk az aranyvaluta kizárólagosságát s még annyira sem tudtuk vinni, hogy legalább a látszat kedvéért kivontuk volna a forgalomból az ezüst értékpénzt. Aranyvalutánk van a papíron, a forgalomban pedig ami kevés értékkel bíró pénz van is, az is ezüsből van.

Tettünk azonban mást a látszat kedvéért annak igazolásául, hogy a valutarendezési akció nem szűnetel. Rendezetlen valutánk idején volt ezüst váltópénzünk, most azt nikkelből csináljuk, a huszonöt krajcáros váltópénzt pedig kivontuk a forgalomból s kibocsájtottunk helyette egy másik ezüstpénzt, ugyanolyan nagyságút és rosszabb minőségűt: erre ráfogtuk, hogy az ötven krajcárt ér, vagy mivel a valutánk már nem ismer krajcárt, hát egy koronát.

Tettünk aztán még egy lépést, tavaly törvénybe iktattuk, hogy 1900. év január 1-től kötelező legyen — tán a készfizetés? — szó sincs róla, hanem a koronaértékben való számítás. Persze még arra sem volt elég pénzünk, hogy erre az időre legalább bevonjunk minden osztrák értékre szóló pénznemet és csupán koronaértékűt bocsássunk helyette forgalomba. Most aztán van törvényünk, amely elrendeli, hogy az a pénz, a melyre az állam vagy a bank azt nyomaita, hogy az egy forint, öt forint, tíz forint, száz forint, ezer forint, nem egy, öt, tíz, száz vagy ezer forint, hanem két, tíz, husz, kétszáz vagy kétezer korona. Dicső eredménye a valutarendezésnek, a melynél más a számítás és más a fizetési eszköz.

Jó azonban a valutarendezés még másra is; arra t. i., hogy a pénzügyminiszter, mikor a folyton emelkedő ter-

hek keserű labdacsát az országnak expozéjában évről-évre beadja, ezt a valutarendezés folytonos haladásának bejelentésével és a készfizetések felvételének közeli kilátásba helyezésével megcukrozhassa. Az idén is így tett Lukács László pénzügyminiszter, mikor expozéjában beismerte, hogy mindaz, ami eddig ezen a téren történt, inkább csak előkészítő intézkedés, inkább csak a keretet képezi és formai természettel bír. A valódi tartalom, vagyis az aranyforgalom meghonosítása és a készfizetések felvétele és megtartása a jegybanknak képezi elsőrendű és legfontosabb feladatát. Kidicsérte aztán az osztrák-magyar bankot, a mely olyan kedvező helyzetben van, hogy ezt az elsőrendű és legfontosabb feladatát már igen rövid idő alatt teljesítheti fogja.

Erre a vérmes kijelentésre jegyzi meg egy előkelő osztrák pénzügyi közlöny, hogy nem érti, miként képzeletben Lukács ur a készfizetések legközelebbi, vagy közeli jövőben való felvételét, mikor a monarchia fizetési mérlege még mindig passzív. Hisz a készfizetések felvételének lehetőségére nem a bank kedvező helyzete, hanem a monarchia fizetési mérlege az irányadó. A bank helyzete most éppen azért kitűnő, mert nem tartozik jegyeit beváltani, de ha kimondanák a készfizetések felvételét, rövid idő alatt kivinnék a bankból az utolsó aranykoronát is. Ugy járnánk, mint jártunk 1859-ben, mikor szintén fölverték a készfizetéseket, de kénytelenek voltak azt már egy hét múlva beszüntetni, mert különben széthordták volna a banknak egész érckészletét.

Az ilyen rideg, de józan beszéd persze jeges zuhanyként hat a pénzügyminiszter által szépen megrajzolt légváraktól nekitüzesedett kedélyekre, de hát ez a magyar finanszeniket legkevésbé sem fenyegeti, zavartalanul folytatják ők valutarendezési kis játékaikat. Elhitetik magukkal és még inkább iparkodnak elhitetni másokkal, hogy valutánkat a világforgalomban majd paragrafusokkal lehet rendezni s készítik hozzá a szecessziósabb kereteket s ígéretik hozzá a tartalmat, a valóságos aranyforgalmat mindaddig, míg a nemzet meg nem unja a jóhiszeműségével űzött rút játékot.

S hogy ez előbb be fog következni, mint a közel jövőre kilátásba helyezett

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, újdivatu női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Ágyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyasszonyi kelengye. — Műdjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. **Irgalmasok-utca 10. Saját házában.**

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

készízetések felvétele, az nagyon valószínű; mert abba még csak beletörődik az ember, ha nyomorúságában arra figyelmeztetik, hogy addig nyujtózék, a meddig a takaró ér, de az már kihozhatja a sodrából, ha folyton azt ajánlgatják neki, hogy ne váltóval, hanem arannyal fizessen s mindjárt megszűnik minden nyomorúsága.

Aunyi magához való esze van mindenkinék, hogy arannyal jobb fizetni, mint váltóval, de azt az adóst, a kinek nincsen aranya s mégis mindig ilyen fizetést helyez kilátásba, egyszerűen szélhámosnak szokás nevezni a hitelvilágban.

Hirek.

Pécs, 1900. október 24.

A boszorkány-sziget.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Réges-régen, a mikor még Krisztuska is bocskorkában járkált a földön, élt egy hatalmas, nagy király, a kinek országában soha sem nyugodott le a nap, akkora volt.

Katonája annyi volt, hogy minden csillagra kerek ezer jutott; kincse meg annyi, hogy fényes aranyakkal véges végig rakhatta volna a világ minden országutját, még akkor is maradt volna három teli piacével.

De hiába volt annyi tenger kincse, meg katonája, soha ember fia még nem látta nevetni. Csak járt, kelt aranypadlós kastélyában és sóhajtozott, egyre csak sóhajtozott.

Az ország főemberei sehogy sem tudták elgondolni, mi lehet a király baja. Az egyik ezt mondta, a másik azt, a harmadik megint mást, de bizony egyik sem tudta kitálalni.

Az egyik huszárkapitány, a királynak bizalmas embere, nem tudta megállani, hogy meg ne kérdezze a királyt szomorúságának oka felől.

— Felséges uram, — szólt a kapitány, — már ha présbe csavarint is, de már nem nézhetem tovább szomorúságát. Nem mondaná meg annak okát?

— Hagyd el, fiam, — felelt a király, — nagy oka van annak. A szívem fáj.

— A szive fáj? — csodálkozott a kapitány, — hát mire való az orvos?

— Nem segít azon se doktor, se patika.

— Elhozom én a vörös doktort, nagy annak a tudománya, meggyógyítja az felséges uramat.

— Gondolod?

— Meg az.

— No jó, hát hívd el.

A kapitány azonnal lóra ült s elvágta a vörös doktorért.

Harmadnap megérkezett a vörös doktor. A király ekkor már ágyban fekvő beteg volt. A vörös doktor alázatosan köszönve oda lépett a király ágyához.

— Nő, doktor, ha kigyógyítasz bajomból, hát annyi aranyat adok, a mennyit csak elbirsz.

— Mijét fájjalja, felséges uram? — kérdezte a vörös doktor.

— A szívem, — felelt a király.

— A szive? — csodálkozott a vörös doktor, — hát a királyoknak is van szive?

— Ha nem volna, nem is fájna, — felelt bosszankodva a király.

A vörös doktor megnézte a királyt elől-hátul, jobbról-balról, kopogtatta mellét, hátát, hallgatta a szive verését, kopogtatta a pulzusát, már a hogy a doktorok csinálják a maguk ókus-pókuszát, aztán nagy fontoskodva azt mondta:

— Hm, hm; nagy a baj, benn a baj, a szivben van a baj. Az egyik kamarának a lakatja meg van gabalyodva, nem nyílik se ki, se be. Ennek csak egy orvossága van.

— Mi az az orvosság? Kérdezte türelmetlenül a király.

— Ha egy boldog ember ingét magára veszi, hát menten meggyógyul.

— No fiam — szólt a király a kapitányhoz — ha ember vagy talpadon, hát hozd el nekem egy boldog ember ingét.

A kapitány egy kettőre készen volt az utra.

Ment-ment, mendegélt, egyszer elér egy tündérszép kerthez. A kert közepén narancs meg citromfák árnyékában egy ifju levente üldögélt.

— Uram — szólt a kapitány a leventéhez — boldog vagy e?

— Eh, hagyj békén, se fiam, se lányom, egyedül élek, mint a remete. Ez csak nem boldogság?

künk szabad szárnyán repülhet, hol Isten s emberek előtt kimondod s kimondhatod, a mit éveken át kebledbe zártál, a mi örömet, fájdalomt okozott, — a mi gyötörte a lelkedet, — s a mit én oly sóvárogva vártam, a miért naponkint áhitozok, — a boldogító: »Igen!«

Megjöttünk az esküvőről. Este van. Az őszi köd leereszkedik a földre, — sötétség lepi el a vidéket, — jó az éj, a csendes, hallgató őszi éj, . . . nem mozdul semmi, . . . kimondhatatlan csendesség honol mindenütt. — Egyszerre, mintha suhogás volna halható a levegőben . . . mintha szárnyra keltek volna a szelek . . . susogás . . . mik ezek? . . .

Nem érzed? . . . A lelkeink ölekeznek, midőn mások álmaikat alusszák. — Egy csók . . . kettő . . . három csattan el . . . ! Milyen édes! . . . Hogy piheg hókebled, — hallgatom szived verését . . . Még jobban átölelek . . . forró ajakad megperzselte az én ajkamat . . . lánggra gyújtád a vérem . . . az enyém vagy . . . ! Igen! igen! . . .

— — — ?

— Anyam homlokod csókol, — fölérdek . . . reggel van, s akkor látom, hogy minden csak álom . . . és újra az estét várom.

A ködös éjszaka párai ráfeküdtek a világtalan utcákra. Ködfelhőbe borult minden; sötét páras, de azért meleg éjszaka van a melynek nedves levegője ide hozza a toronyóra kongását; — tizenkettőt üt.

— Bizony nem — felelt a kapitány s tovább ment.

Ment-ment, mendegélt, egyszer csak egy picinyke, szalmafedeles házikóhoz ért. Az udvaron egy csapat gyerek játszadozott, apjuk, anyjuk a pitvarajtóban ült.

— Jó napot szegény ember — szólt köszöntve a kapitány — valamit kérdeznék.

— Csak rajta, vitéz uram — felelt a szegény ember.

— Boldog-e?

— Mármint én?

— Persze.

— Ugyan ne mókázzon az ur. Tizenhárom gyerekem van, egyik éhesebb, egyik rongyosabb a másikánál. Megvert az Isten engem mind a két kezével.

A kapitány meg se várta, míg a szegény ember végez a prézsmítálásával, sarkantyuba kapta lovát és tovább vágatott.

Ment-ment, mendegélt, egyik faluból a másikba, egyik városból a másikba, egyik országból a másikba, de boldog embert nem talált, de még akkorát sem, mint a kisujjam.

A szegény ember gazdagságot kíván, a gazdag egészséget; a leány férjet, az asszony özvegyiséget; gyermeket óhajt, kinek nincs, kinek van egynéhány, elkívánja másnak; kinek háza van, kertre vasik a foga, kinek rétje van, tehén után vágyik; a gyerek katona szeretne lenni, a katona cibit; a barátnak csak egy óhaja van: a püspök-sipka; és így tovább véges-végig, akárhány embert kérdezett meg a kapitány, mindnek volt valami óhajtása, kívánsága, egyik sem volt a sorsával megelégedve.

Nagyon búsan ballagott vissza a kapitány. Egy fordulónál, szegény, rongyos vándorlógényt látott. Nem volt rest s beszédbe ereszkedett vele.

— Mi a neved? — kérdezte a rongyos embert a kapitány.

— Nincs énnekem nevem.

— Hát a hazad merre van?

— Nincs énnekem hazám.

— Apad, anyád, rokonod tán csak van?

— Nincs énnekem senkim.

— Hajlékod sincs?

— Nincs énnekem az sem.

— Szegény ember, sajnállak — szólt a kapitány — itt van egy arany.

— Soh'se sajnáljon engem az ur — felelt a koldusforma ember — megvan a min-

Az ég felhői mintha mind a föld végtelen lapjára borultak volna . . . elnézem őket . . . lassan szállnak tova, aig tűnhetik elő néha egy-egy kis csillag. Ilyen felhős a mi életünk, ilyen borus a mi szerelmünk ege. De elvonulnak, láttam, érzem és így türelmesen, álmodozva várok . . . várok.

. . . Itt vagyok kis házatok előtt, őrzöm álmaidat, hogy el ne szállhassanak messze . . . messze odáig a bohó nagy gyermekig, a ki most nem alszik, hanem idejött a csendes éjszakán örködni álmaid felett.

. . . Lelki szemeim előtt vonul el a mult s jelen. És én nem adnám ezt a jelen azért a multért! . . .

Miért?

Mert van ebben a jelenben valami szép, valami kedves, ami ugyan a mult tükréből sugárzik vissza, — de a jelen mégis édesebb!

Tél felé közeledünk. A virágos tavasz, a gyümölcsös nyár, a hűvös ős haldoklik és viszi magával messze-messze ismeretlen tájakra a mezők virágait, dalos pacsirtáival; a végtelen csillagos kék égre ködfátyolt borít a tél, s hó fogja elborítani nemsokára a vidéket . . . s mégis megszületik szivünk mélyén a mi szerelmünk lelki dala: végig iramlik a ködövezte tajon és ráhajlik újból a szerelemtől ittas kis menyasszony szivére, virágot fakaszt belőle, s aranyalmaival körülszövi, új tavaszt ígér neki . . . új ébredést, az akácviragok új nyílását, amelynek édes illatánál az álmok már valóssá válnak; . . .

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Száraz le-elek.

(Kitépett lapok naplóból.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Írta: Nagy József.

Hervadt lombokat söpör az utcákon végig az ős szele. A dércsipett virágok kelyheiből eltűnt az élet, sarguló szirmaikat rég lehullatták a kert taposott porondjára.

Álmodozom egy szép jövőről, boldog családi életről, melynek szemfénye, világító, melegítő sugara te leszesz . . .

A jövő hajnalszínü fénye eloszlatja a mult boruját; virágot szór az emlékezetre, mirtusz koszorut hoz fürtös fejcskédre.

. . . Haladunk az oltár felé. Milyen igéző vagy, milyen gyönyörű menyasszony! Hófehér arcodon örömkönyök gördülnek alá, ellepik körötted a virágot, melyet az emlékezet, s a jószívü tisztelők szórtak lábaidhoz.

. . . Készülünk az esküvőre. Népek tödülnek kis házatok elé, — sutognak felőlünk: »Milyen szép menyasszony! S nézzétek, ezé az emberé lesz!« . . .

Mi nem gondolunk velük, egymással vagyunk elfoglalva. Te olyan édes, olyan igéző szép vagy! Csak nézlek . . . nézlek, míg megadják a jelt az indulásra és mi megyünk csendben, édes örömmel az oltár elé, hol lel-

dennapi kenyérem, egyébre meg nincs szükségem.

— Hát nincs semmi kívánságod?

— Nincs.

— Vagy óhajod?

— Nincs. Boldog vagyok én úgy, ahogy vagyok.

Hej, de megörült a kapitány. Összejárta már az egész világot és nem talált boldog embert, és ime ez a szegény, nyomorult azt mondja magáról, hogy boldog.

— Édes jó barátom, ha van lelked, meg Istened, hát segíts a mi jó királyunkon.

— Én segítek a királyon? — kérdé csudálkozva a rongyos ember.

— Csak te és senki más segíthet rajta.

— De hogyan?

— Szegény jó királyunknak a szive fáj és a vörös doktor azt rendelte, hogy vegye magára egy boldog ember ingét, attól meggyógyul.

— Szívesen, nagy uram, szívesen odaadnám az ingemet, de nincs.

— Nincs inged?

— Nincs.

Az egész világon csak egyetlenegy boldog ember volt és annak sem volt inge. Nagy bánatosan ballagott vissza a kapitány királyához.

— No, találtál-e boldog embert? — kérdé a király.

— Találtam, de csak egyet, felséges uram — felelt szomorúan a kapitány.

— Hol az inge?

— Az nem volt neki.

— És boldog volt?

— Boldog.

A királynak csak még jobban fájt a szive. Összehívta országának valamennyi doktorát, de egyik sem segíthetett rajta.

Végre egy háromszemű, fogatlan vén boszorkány jelentkezett, hogy ő bizony meggyógyítja a királyt.

Azonnal bevezették a királyhoz, a ki már alig pihegett az ágyban.

— Te tudnál rajtam segíteni? — kérdé a király a háromszemű, fogatlan vén boszorkányt.

— Segítek én felséges uram, csak azt tegye meg, amit én mondok.

— De megtehetem-e?

— Meg, csak akarja.

— Megteszem én, akármilyen legyen is. Mondd, mit tegyek?

— Először is öltözzék fel a legszebb ruhájába.

Édes éjjelem, édes őrzöm, úgy dalolsz te nekünk a kikeletről, úgy dalolsz új ébredésről, úgy szerelemről, úgy hiszünk, hogy az a régi első köd még nem vitte el magával a mi szerelmünk aranyporát, még nem oszlata el az utolsó tünde délibábót!

Virág mindég volt
A téli föld ölné,
Sötétben is sugárzik
Egy-egy parányi fény.

Tehát remélhetek! — Mégis . . . ennyi idő után . . .

Őt év viharja nem tudta egészében kitépni azt a virágot, amelyet annak a szép májusi napnak a fénye fakasztott. De hogy is téphte volna ki, amikor olyan mélyen gyökeret vert termő földjében: sziveinkben. Csak

A király megtette.

— Most vegyen két karikagyűrűt.

— Minek az? — kérdezte a király.

— Majd meglátja fölség.

A király megtette.

— Most fogasson a legeslegszebbik hintájába.

A király megtette.

— Ezen a hintón elmegyünk a boszorkány szigetre és ha ott meg nem gyógyul fölséges uram, hát égesse ki mind a három szememet.

Hogy a király beleült a hintóba, a háromszemű, fogatlan vén boszorkány melléje telepedett.

Mentek-mentek, mendégéltek, hetedhét országban, poklon, menyországon keresztül, hetednap elértek egy rengeteg erdőhöz. Az erdőn túl egy nagy tengeren kellett áttal menniök, csak úgy értek a boszorkány-szigetre.

A boszorkány-sziget nem volt nagy, éppen, hogy egy falu fért el rajta. A faluban egyik ház olyan volt, mint a másik. Az ablakok tele illatos, nyíló virágokkal, az udvaron rózsafák pompáztak, egy szó mint száz, a boszorkány-sziget valóságos tündérvilág volt.

— Ez a boszorkány-sziget? — kérdezte a király.

— Ez — felelt a háromszemű, fogatlan boszorkány.

— Hát a boszorkányok hol vannak? — kérdezte tovább a király.

— Itt — felelt a háromszemű, fogatlan boszorkány egy csapat lányra mutatva.

— Hiszen ezek lányok, még hozzá szép lányok.

— Hja, királyi fölség, a lányok a boszorkányok.

— Hát most már meggyógyulok?

— Ha ezek közül egyet feleségül vesz.

— Ugy ám, de melyiket?

— A legszebbiket.

A király sorba nézte valamennyit. Volt köztük kicsi, nagy, széles, keskeny, szőke, barna, de a királynak valamennyi közül a kis Margitka tetszett meg.

Margitka volt a legszebb boszorkány, meg is babonázta a királyt úgy, hogy menten meggyógyult a szive.

Harmadnap megvolt a lakodalom, de olyan ám, hogy még a szenteknek a menyországon is tátva maradt a szájuk.

egy-egy szirmokat ragadott magával egy-egy év . . . A múlt évben már csak egy reménytelen száraz virágszár maradt meg, arra várva, hogy betöltse rendeltetését; elenyésszen.

És mikor künn a természetben ősz volt, a falevelek betakarták a földet, a madárkák készültek elhagyni puha fészkeiket, hogy új kikeletet keresve, vidáman élhesenek; mikor kiszáradt a mezők utolsó virága, akkor jöttél te, és meghazudtoltad valójában a természetet. Egyetlen szavadra az elhullt szirmok helyén más fakadt, s a száraz virágszár diszt öltött magára, újra virult kelyhe szembe nevetett az őszi napsugárral.

Ez volt a mi kiváló, eltűnni készülő szerelmünk ujjaébredése!

Ha a király szive meg nem gyógyult volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Ha szorgalmasan tanultok, jövő csütörtökön ismét mesélek. A viszontlátásra, pá.

Napirend 1900. október 26-án.

Naptár: péntek, okt. 26. — Róm. kath.: Dömötör. — Prot.: Dömötör. — Görög-kel.: (okt. 13.) Pávil. — Zsidó: Marcheswan 3. — Nap két 6 óra 37 perckor; nyugszik 4 óra 52 perckor. — Hold két 9 óra 8 perckor; nyugszik 6 óra 12 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, helyenkint csapadék és éjjeli fagy várható.

Népfelkelők jelentkezése d. e. 8 órakor.

Színház: »New-York szépe«, operett.

— (Új kanonok.) Mint hiteles forrásból értesülünk, dr. Kelemen László kurdi esperesplébános, kanonokká kinevezetett; Vajdits Gyula dr. papnöveldei lelkiigazgató pedig tiszteletbeli kanonok lett.

— (Tiszay Dezső emlékezete.)

Egy ember, ki rövid hat hónapon át élt csak közöttünk s a kinek gyászos halála oly mélyen megrendítette a pécsi közönséget, a kinek emlékezete még most is élénken megvan emlékünkből. Tiszay Dezső néhány hó alatt meghódította Pécs társadalmát, mely bizony nagyon nélkülözi azt a kedves férfit nemcsak ott a színpadon, de egyébként is, a társadalmi életben. Hányszor jut eszünkbe s hányszor sóhajunk utána! . . . Ott nyugszik messze idegenben s az fáj legjobban, hogy még a sírjához sem mehetünk el. Közeledik a halottak napja. Ebből az alkalomból a színház tagjai folyó hó 31-én gyászmisét mondatnak az elhunyt színigazgató lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban. A gyászmisét *Magenheim* József apátplébános fogja mondani s a rekviemet a színtársulat fogja énekelni. De nem elégszenek meg ennyivel. Koszorút küldenek Tiszay sírjára, hogy iránta így is leróják a kegyelet szent adóját. Két koszorút helyeznek a művész sírjára. Az egyiket a pécsi Nemzeti Színház tagjai küldik, a másikat a műszaki személyzet. A remek kivitelű koszorúk a Király utcában láthatók. A színészek koszorúja, valamint a műszaki személyzeté babérlevelekből s thearózsákból áll. Az egyikben nemzetiszíntű selyemszalag van gyászfátyollalátvarrva, rajta e felirással: »A Pécsi Nemzeti Színház tagjai felejthetetlen igazgatójuknak.«; a másikat lilaszínes selyemszalag ékesíti a következő felirással: »A Pécsi Nemzeti Színház műszaki személyzete szeretett igazgatójának.«. E koszorúkat helyezik el a magános sírra, hogy ott a messze idegenben hirdessék azt a ragaszkodást, melylyel a pécsi színház összes személyzete viseltetett a gyászosan elhunyt igazgató iránt.

— (Gyűjtés az örökimádás-temploma ügyében.) Az örökimádás-temploma ügyében Pécs városa és Baranyamegye területén múlt évi október 1-én alakult vidéki bizottság a gyűjtés eredményéről beszámolni szándékozván, e célból tolyó hó 28-án (vasárnapon) délelőtti 11 órakor a Katholikus Kör dísztermében ülést tart, melyre az érdeklődő közönséget meghívja az elnökség és kéri a szives megjelenést annál is inkább, mert külön meghívók nem küldetnek sőt és a bizottság oly meglepő szép eredménnyel működött, hogy azt jelentetni nemcsak az

Őszi és téli női kabátok, gallérok, gyermek-felöltők,
ruhakelmék, selymek, flanellek, pargetek,
vásznak, siffonok, paplanok, szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők
legolcsóbban szerezhetők be **KIS ZSIGMOND-nál Pécsen, Széchenyi-tér,**
Pécsi Tekerékpénztár palotájában.

elnökségnek szerez örömet, hanem az áldozatkész nagyközönségnek is dicséretére válik.

— **(A kaposvári-utca rendezése.)** Nagyban előre vannak már a munkálatokkal. A kaposvári utca elején éktelenkedő dombot már egészen lemetszették s így most a kálváriautca egy nagy mélységgel végződik, a mely miatt egyelőre kocsik azon az utcán nem közlekedhetnek. A gyalog forgalmat is csak még az egyik meghagyott rozoga lépcső közvetíti. Maholnap már bizonyosan meg fogják kezdeni a kálvária-utca leasását is, melyből bizony nagyon sokat le kell metszeni. Kíváncsiak vagyunk, hogy a kálvária melletti legelső kis házzal mit fognak csinálni, mely a legmagasabb pontok egyikén fekszik. Tekintve a kaposvári utca rendezésének hosszadalmaságát, bizony még jó sokáig el fog tartani, míg majdan egyszer az egész munkálatokkal készen lesznek.

— **(Felülvizsgálat.)** A rendes vármegyei katonai felülvizsgáló bizottság ma délelőtt nyolc órakor katonai felülvizsgálatot tartott Sey László polgári elnök elnöklése alatt. Felülvizsgálatra összesen huszonnyolc tényleges állományu újonc jelentkezett, kiknek nagyobb részét a bizottság felmentette a katonai szolgálat alól.

— **(A Zsolnay-mauzoleum.)** A város építési bizottsága ma délutáni ülésében engedélyt adott Zsolnay Miklósnak a Zsolnagyházról északra fekvő telkén álló dombon Zsolnay Vilmos emlékére mauzoleum építése iránt. A mauzoleumot Sikorszky Tádé tervezte; kőfallal körükerített park közepén fog állni a nagy Napoleon mauzoleumához hasonló kioskszerű épület, tetejében egy szárnyas angyallal. Gothikus stílusú bejárata felett s mellette jobbról és balról egy-egy kerek ablak lesz. A mauzoleumból lejárati fog vezetni a sírboltba, melynek közepén helyezik el Zsolnay Vilmos koporsóját, melyet a mauzoleumból egy vasráccsal kerített nagy nyíláson át lehet látni. A sírbolt falában köröskörül lesznek a család temetkezési helyei. Az épület 8.50 méter átmérőjű; belső világossága 11.25 méter s magassága a tetején álló szárnyas angyallal együtt 19.65 méter lesz.

— **(Letört bimbó.)** Kaufmann Magdolna, életének 16-ik évében tegnap este meghalt. Temetése a felsővármház-utca 10. számú házból holnap (pénteken) délután félnégy órakor lesz a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét szombaton reggel 1/2, 8 órakor tartják lelkiüdvéért az ágostontéri plébániatemplomban. Az őszi hervadás idején letört bimbó szomorú sorsára jutott fiatal leányt édesanyja, özv. Kaufmann Józsefné szül. Hetinác Katalin, anyai nagyapja, nővére és kiterjedt rokonság gyászolja.

— **(Erdőőri szakvizsgák.)** Tegnap este fejezték be a jelenleg a vármegyén tartott erdőőri szakvizsgák írásbeli részét. Mint azt annak idején megírtuk, az erdőőri szakvizsgára összesen huszonkilencen jelentkeztek, s a jelöltek jóképzettségéről tesz tanúságot ama körülmény, hogy az írásbeli vizsgálatot valamennyi jelölt jó sikerrel állotta ki, minek folytán valamennyit szóbeli vizsgára bocsájtották.

— **(Alapító kanonok.)** Pozsgay József pécsi kanonok 600 koronát adott át örök alapítványul a pécsi papnevelő-intézet igazgatóságának. Az alapítvány évi kamatai (15 frt.) évenként karácsonykor fognak szétosztani, a papnevelő-intézeti uradalom kökényi és

szent-pál pusztai gazdaságaiban szolgáló konvenciók cselédek közt. Ezen alapítvány nem első már a maga nemében; a káptalani cselédek javára is tett már Pozsgay alapítványokat. A jótevő kanonok, mint látszik, azokról kíván megemlékezni bőkezűségében, kikre senki sem gondol. Áldani is fogják nem várt jótéményeért a szegény konvenciók cselédek.

— **(Népfelkelők jelentkezése.)** Ma vette kezdetét városunkban a népfelkelők jelentkezése. Ma az 1867—64. évi születésű pécsi és vidéki illetőségű népfelkelők jelentkeztek, holnap az 1863.—1861. évi születésűek tartoznak jelentkezni s a jelentkezések szombaton az 1860—1859. évi születésű népfelkelők jelentkezésével fejeződnek be.

— **(Ha az a rabló is ilyen előzékeny volna!)** Akkortájt történt, mikor Pataky Lucidusz, irgalmasrendi főorvost megpróbálta fényes nappal a szobájában egy revolveres rabló, hogy egy külvárosi házigazdának egyik lakója, egy hordár, kilopta a házigazda szekrényéből annak 84 koronáról szóló kölcsönösségély egyleti betétkönyvét, meg egy öltözet vadonatúj ruháját s a pénzt kivevén a segélyegyletből, megszökött. Egyszer azután a minap egy levelet küldött a bátyjának, melyben visszaküldte az üres betétkönyvet s mellé a saját fényképét is megküldte, melyen a házigazdától ellopott ruhában van levéve. A levélben azt írja, hogy mire azt kézhez veszik, ő már Törökországon is túl lesz. Az akasztófahumorról megáldott tolvaj által küldött fényképet felvitték a rendőrséghez s most kereshetik a tolvajt, a ki ime a saját hű arcképét küldte meg. Hejh! ha az a revolveres rabló is így tenne! Ha az is meg merné cselekedni azt a jó viccet s megküldené a saját arcképét a rendőrség számára! De hát ez hiábavaló óhajlás. Ilyent csak egy 84 koronát elemelt tolvaj mer megcselekedni!

— **(Eltévedt kis leány.)** Tegnap este óta a torony alatt egy négyéves kis leányt őriznek a rendőrök, a ki eltévedt hazuról s nem tudja azt sem megmondani, hogy hívják, kik a szülei s merre laknak. Egyedül annyit tud felvilágosításul adni, hogy „Annus“ a neve. A kis leányt most a rendőrök gondozzák, míg a szülei érte nem mennek.

— **(A mohácsi kórházi bizottság)** ma délelőtt tíz órakor Mohácson az ottani kórház igazgatósági irodájában tartotta bizottsági ülését, melyen a vármegye részéről Termay Károly alispán és Mendé Lajos dr. vármegyei tiszti főorvos vettek részt, kik ma reggel Mohácsra utaztak. Az ülés részletes lefolyásáról lapunk holnapi számában számolunk be olvasóinknak.

— **(Nagy idők tanuja.)** Az éjjel meghalt Hohman Antal, Pécs város nyugalmazott elsőosztályú irnoka, ki évek hosszú során át a városi közigazgatási kiadóhivatalban volt alkalmazva, míg végre ezelőtt két évvel nyugalmába vonult. Hohman Antal résztvett a szabadságharcban, majd emigrált és Olaszországban a feikelő seregbe állt be. Itt végigküzdötte a csaták egész sorát s résztvett a szolferinói ütközetben is. Mint az olasz szabadságharcosok egyike, megismerkedett és szoros barátságba lépett Türr István tábornokkal is, a kivel együtt egy olasz család két szép hajadon leányának udvarolt. Türr tábornok

Olaszországból hirtelen eltávozván, az ő szerelmi regénye félbenmaradt; de Hohman elvette a másik olasz leányt s a kiegyezéskor hazá is jött vele Pécsre. Itt a város szolgálatába lépett s édegett csendesen az — emlékeinek. Most végre ő is megtért oda, hol a névtelen félistenek vannak, az örökkévalóságba. A városi közigazgatási kiadóhivatal személyzete koszorút fog helyezni az elhunyt ravatalára, kit holnap délután négy órakor temetnek a Szitovszky-tér 3. számú házból. Az elhunytat egy fia, három leánya és a rokonság gyászolja. Elhunytáról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: »Alulírottak mély fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethetetlen jószágú atyának, nagyatyának, illetve rokonnak, Hóman Antal, Pécs sz. kir. város ny. tisztviselőjének folyó hó 24-én éjjeli 12 órakor, életének 77-ik évében rövid szenvedés és a haldoklók szentségének ajtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 26-án, d. u. 4 órakor fognak a Szitovszky-tér 3. sz. a. házból beszenteltetni s onnét a szigetkülvárosi közsirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 26-án d. e. 8 órakor fog a szt. ferencrendiek templomában a Mindenhatónak bemutatni. Pécsen, 1900. évi október hó 25-én. Áldás és béke poraira! Hóman József, Hóman Katalin, özv. Hertel Konrádné, Hóman Anna, Hóman Jusztai gyermekei. Ugy az unokái és a széleskörű rokonság.«

— **(Ángyán Aurél a közkórházban)** Ily cím alatt a közelmúltban közöltük, hogy Ángyán Aurél a pécsi ferencrendi szerzetesek gárdiánját, nagy foku idegbaja miatt szerzetes társai beszállították a pécsi közkórházba. Mint illetékes forrásból értesülünk, Ángyán Aurél beszállítása napjától kezdve igen nyugodtan viselkedik, idejét főleg imádkozással tölti, de a mellett exaltált állapota sokkal csekélyebb, mint volt. A kezelő orvosok véleménye szerint Ángyán Aurél egy-két hét múlva elhagyhatja a kórházat, természetesen azonban, hogy egészsége teljes helyreállításáig feltétlen nyugalmat kell élveznie.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 25-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000 köbm. viz; az ellentartóban 525 köbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 965 köbméternek találtatott.

— **(A Zsolnay-szoborra)** a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XXXVIII. kimutatás: A XXXVII. kimutatás összege 18107 kor. 53. fil. Nagymihályi ipartestület gyűjtése 14 k. Kelemen György gyűjtése Pécs, 7 k. Mándy Samu, Bar. Szentlőrinc 50 k. Tauszig Armin, Pécs 10 k. Nádosy Kálmán, kir. tan., Helesta 20 k. Petrováci ipartestület 3 kor. A m. kir. földtani intézet gyűjtőívén: Dr. Semsey Andor, dr. Szontágh Tamás 10—10 k. Roth Lajos, dr. Pethő Gyula, dr. Schafarzik Ferenc, Kalecsinszky Sándor 5—5 k., Bökh János 6 k., dr. Papp Károly, Halaváts Gyula 4—4 k., dr. Pálffy Mór, dr. Posevitz Tivadár, Horusitzky Henrik, Güll Vilmos 3—3 kor., Emmer Kálmán, Treitz Péter 2—2 k., Liffé, Ecsek Sándor, Bruck József, Sabrovitz 1—1 korona, összesen 178 kor. Összesen 18285 kor. 53. fil.

— **(Reformátusok sérelmei.)** A dunamelléki református egyházkerület tegnapi budapesti közgyűlésén az alsóbaranyai esperesség kettős sérelméről tettek felterjesztést. E szerint igen sokan tértek ki legutóbb s nazarénusokká lettek. Ily esetekben a kultuszminiszteriumnak egy rendelete értelmében a közig. hatóság köteles a feleknek egy bizonyítványt adni a lelkési átírat szövegezésének értelmében. Az illetékes szolgabíró azonban dacára annak, hogy a kilépéseket bejelentő lelkész átíratában jelezte a kilépők nazarénussá lételetét, mégis felekezeti külfieknek tüntette ki ezeket a kiadott bizonyítványokban. Az itt keletkezett — adózási s személyi — kettős sérelem orvoslása végett a kerület a konventhez irt fel.

— **(Halálozás.)** Tóth Károly m. kir. posta és távirda főtiszt, az igazgatóság segédhivatali főnöke ma reggel meghalt. Haláláról a posta- és távirdaigazgatóság tisztikara a következő gyászjelentést adta ki: »A pécsi m. kir. posta- és távirda igazgatóság tisztikara fájdalomtelt szívvvel tudatja szeretett kartársának Tóth Károly urnak m. kir. posta- és távirda-főtisztnek, az igazgatóság segédhivatala főnökének f. hó 25-én reggel 7 órakor, életének 43-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetetemei f. hó 26-án délután 4 órakor fogtak a Báthori utca 7. számú halottas házból a budai külvárosi temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Pécs, 1900. október hó 25-én.« A halálesetről az elhunyt családja is adott ki gyászjelentést; e szerint az elhunyt özvegye, három gyermeke, édesanyja, nővérei és kiterjedt rokonság gyászolja. Az elhunyt lelkiüdvéért az engesztelő misét szombaton 9 órakor tartják a belvárosi templomban.

— **(Pécs épül.)** A város építészeti bizottsága ma délután 3 órakor ülést tartott a városháza gazdasági termében Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: Cirer Elek dr., tiszti főorvos, Rauch János főmérnök, Slezák Vitus osztálymérnök, Guth Béla harmadalgjegyző, Ruepprecht Nándor, Egrý József, Körsztös József, Cserta Antal, Hillebrand Ferenc bizottsági tagok. A bizottság a következő építkezési engedélyeket adta meg: dr. Zöld Sándor, Király utca 11.; Kölcsönös segélyegylet, alsó-puturik-u. 7.; Mufics György, baráturkórnyék 38.; Lohr György, kaposvári-utca 8.; Koller Ferenc meyeri-ut; Schmiéd András, siklósi-u. 29.; Skoda Ferenc, Cerék-dűlő; Kovács Károly és Schlotter József, Jokai tér 5.; Strasser József, Kaszárnya- és Petőfi u. sarkán; dr. Johann Béla, Király-u. 18.; Koller Imrelánc u. 7.; Hell Antal felsőbalokány u. 26.; Petrovits József Gründler-u.; Nagy Ferenc, ferenciek-u. 18.; Bika József, alsógyűkis-dűlő; Hoffmann György, siklósi u. 19/1.; Horváth Lajosné Katosch Teréz, Árpád-u. 26.; Piskur Géza, Zidina-kórnyék 7. és Zsolnay Miklós, a gyártól északra fekvő Zsolnay-telek dombján.

— **(Elriasztott betörő.)** Volák Sándor, alsómalom-utca 4. szám alatti szatócs üzletébe az éjjel be akart törni valaki. A betörő által a boltajtón támasztott zajt szerencsére meghallotta a tulajdonos, ki a szomszéd szobában aludt s gyertyát gyújtván, kiment az üzletbe. A betörő erre elmenekült s így a betörés nem sikerült. A tulajdonos az esetet feljelentette a rendőrségnél s most keresik az elriasztott betörőt.

— **(Tűz Magyar Sároson.)** Abban a községben, melyben csak a múlt évben óriási tűzvész pusztított, mely majdnem az egész községet elhamvasztotta, a napokban ismét tűz volt. Lelonicz Ferenc ottani lakos udvarán támadt a tűz, mely egy ott felhalmozott szalmakazlat hamvasztott el. Szerencsére

idejekorán észrevették a veszedelmet s így a szomszédok segítségével sikerült a tüzet, — még mielőtt az nagyobb mérvet öltethetett volna — eloltani.

— **(Lopás egy udvarból.)** Sey Ferenc, Makár utca 61. szám alatti lakos, jelentette ma a rendőrségnél, hogy az éjjel tolvaj járt az udvarában s elemelt onnan a baromfi-ölből egy tömött ludat s három tyúkot. A tettes a Petőfi-utcából egy üres telek deszkakerítésén átmászva jutott be a káros udvarába s ugyanez uton távozott. Hogy ki volt, természetesen nem tudják, s most a rendőrség feladata, hogy kiderítse a tettes kilétét.

— **(Tolvajok a csárdában.)** Az eléggé közismert csokoládé csárdában, tegnap — mint értesülünk — tolvajok jártak. A csárdásgazda panasza szerint a kora délelőtti órákban három előtte ismeretlen ember járt a csárdában, kik új bort parancsoltak s mikor borukat megitták, fizettek és eltávoztak. A gazda csak távozásuk után vette észre, hogy vendégei a söntésből egy egész kenyeret, egy darab füstölt oldalast s vagy négy félliter új bort vittek magukkal. Az ismeretlen tolvajokat most keresik.

— **(Utonállók.)** Tréfa, részeg emberek garázdálkodása, vagy komoly utonállásról van-e a jelen esetben szó, azt eddig még nem tudni s azt a már megindított vizsgálat lesz hivatva kideríteni. Annyi azonban bizonyos, hogy azok az emberek, kik az országúton haladó kocsik megtámadásával egy időben nem csekély munkát adtak a hatóság embereinek, ismét akcióba léptek. Mint értesülünk, Wagner József üszöghi lakos tegnap este Pécsre igyekezett kocsijával, midőn nem messze a vasuti pályatesttől, három előtte ismeretlen ember megtámadta a kocsit s elkapva a lovak kantárszárát, megállásra kényszerítették azokat. Azonban átkutatva a kocsit, abban mit sem találtak s így csalódva eresztették el a gyeplőt, Wagnernek pedig jóakaratulag kiáltották oda: »Hajts, míg meg nem bánjuk, hogy futni engedünk.« A gazda természetesen nem mondatta ezt magának kétszer, hanem elhajtott s jelentést tett ma az esetről a hatóságnak, mely megindította a nyomozást az utonállók ellen.

— **(Panasz a huszkoronás miatt.)** Az eddig forgalomban levő pénznemek közül egyről sem irtak még annyit a lapok, mint a huszkoronásokról s egyetlen pénznemünk sem ment át oly nehezen a közforgalomba, mint ez a vörösképzű pénz, melynek értékét a »kékhasu« bankóhoz szokott népfiai nem akarják elismerni. Egy ezt igazoló kis epizód játszódott le tegnap is a pécsi kir. törvényszék vizsgálóbírója előtt, hol Mesko István ráckozári lakos azzal a panaszszal jelent meg, hogy Matits Stevo ráckozári lakos, ki tőle néhány borjut vásárolt, hamis pénzzel fizetett neki. S ezzel a panaszszal egy papirosszalaggal átkötött bankócsomót adott át a vizsgálóbírónak, ki azonban a legszorgosabb kutatás dacára sem volt képes a jó bankók között a hamisat feltalálni. Végre is a panasztevő gazdához fordult:

— Hiszen ebben a csomóban nincs hamis pénz!

— Nincs-e? Hát ez mi? — mondta

méltatlankodva a gazda és egy vörös bankóra mutatott.

— Ez husz koronás. Az új pénz.

— No hát neköm ez nem kő! Nem fogadják el sehunse — mormogta a panaszos s már majd ott hagyta az értéktelen papírt a bíróságnál, míg a vizsgálóbírónak sikerült őt a vörös bankó forgalmi képességéről meggyőződtetni, mi csak akként történhetett, hogy becseréltette a gazdával a huszkoronást tíz forintosért!

— **(Névmagyarosítások.)** Bernkó Antal, somberki illetőségű ugyanottani lakos, saját, valamint kiskorú János, Géza és Vilmos nevű gyermekei vezetéknévénél »Hegedüs«-re és Spitzer Sámuel gerjéni illetőségű budapesti lakos vezetéknévénél »Sipos«-ra kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Gyilkos bossu.)** Készthelyről írják lapunknak; Vacslavich Márton zólyom-megyei tő. munkás véres bosszút állott e hó 22-én Drugda András munkavezetőn azért, mert ez utóbbi egy izben megdorgálta. Vacslavics ugyanis egy bicskával a nyakába szurt Drugdának, mire ez 3 perc alatt meghalt. A gyilkos megszökött, de elfogták. Tettét tagadja és azt mondja, hogy ittas volt. Ez az állítása azonban valótlannak bizonyult!

— **(Postamester kerestetik.)** Somogy-Somban harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati ajánlatok három hét alatt adandók be a pécsi posta és távirda igazgatóságához.

— **(Elszökött béreslegény.)** Községi József herendi lakos panaszt emelt tegnap a községi előjáróságnál, hogy Herglós István nevű bérese — kit a napokban egyik szomszéd községben lakó rokonához küldött — azóta nem tért vissza, s vele együtt eltűnt a gazdának hatvan korona készpénze is. Az elszökött legényt most keresik.

— **(Bosnyák a pocsoljában.)** Közönségünk előtt bizonyára nem ismeretlenek azok a bő bugyogós, piros fezzes »bosnyákok«, kik bár jóra való környékbeli rációk, de roppant szeretik magukat bosnyákoknak kiadni, mert mint ilyenek azt hiszik, könnyebben tudhatnak szivarszipka, bot, kaláris, karperec s nyakkendőtkből álló portékáikon. Nos hát egy ilyen felpakolt bosnyák ma reggel jó vásárt csaphatott, mert már a kora délelőtti órákban kegyetlenül berugva hempergett a Kis-Makár-utca vízfolyásában. A derék bosnyák annyira berugott, hogy azon a bizonyos kétkerekű hordályon kellett a kórházba szállítani, a hol tán még most is alussza a részeg rációk boldog álmát.

— **(Adóhivatali hír.)** A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság Grissmüller Ágost siklósi lakost a siklósi m. kir. adóhivatalhoz ideiglenes minőségű díjtalan adóhivatali gyakoronokká nevezte ki.

— **(Katonai hír.)** Márkuss Mór dr. és Schmiéd Antal dr., pécsi 19-ik gyalogezredbeli tartalékos segédorvosok, a honvédség kötelekéből saját kérelmükre elbocsájtattak.

— **(Természeti ritkaság.)** Egy somogyvármegyei földbirtokosnak fülöpi szőlőtelepén a minap tökéletesen kifejlett, feketére érett másodtermésű meggy termelt egy meggyfán. Még a másodvirágzás is ritkaság; hát mikor a gyümölcs másodszer érik meg. Ilyet csak az idei ősz produkálhatott az ő szeszélyes októberével!

Művészet, irodalom.

○ Lili. Ugy szólván minden évben van szerencsénk látni Hervée három felvonásos énekes vigjátékát s mégis úgy vagyunk vele, hogy szívesen megnézzük még mindig. Ezt mutatja az is, hogy igen szép közönség gyűlt tegnap este a színházba s annyit tapsolt, hogy szinte ritkaságszámba megy. De rászolgáltak a tapsra. Valóban élvezetes estét nyújtottak. Lilit Gergely Gizella énekelte, minden hatásadás nélkül s mégis oly nagy hatással, hogy minden énekszámát meg kellett ismételnie. Nem lehet Lili melódiáival a hatás külső eszközei alkalmazása mellett brillirozni, épen azzal érte el Gergely Gizella azt a nagy sikert, hogy oly egyszerűen, de mindamellett kedvesen, hájosan énekel. Mégis egy megjegyzésünk van énekére. Nyílt *«e»*-vel énekel s ilyenkor a hangszínezete nagyon megváltozik. Ezt még minden fellépésénél tapasztaltuk. Igyekeztek a zárt *«e»*-t használni s akkor e jelentéktelen hiány is elmarad s éneke minden részletében meg fogja állni a szigorú kritikát. Játéka csak oly kedves volt, mint éneke. A szerelmes rövidszoknyás kis lány minden naivsága érvényre jutott szavaiban s kecses mozdulataiban. A kacér bárónő s a szenteskedő nagymama előttünk élt. Mezey Plincharját már ismerjük. Most is ép oly jó volt, mint tavaly. Németh János, a nagybácsi szerepében kitűnő alakja volt mindvégig a vigjátéknak. Delli Lajos is nagyban hozzá járult az est sikeréhez. Diszkrét alakítása megnyerte a közönség tetszését. Nagy Dezső játékában is örvendetes haladást tapasztalunk. Ugy látszik, ha időt szentel szerepeinek megtanulására, elő is tudja adni azt kellőleg. Meg kell emlékeznünk Vágó Béla és Nagy Vilma játékáról is, valamint Simon Mariskáról is, kik kicsiny dolgukat nagyon jól elvégezték. Már fentebb említettük, hogy mennyire felmelegedett a közönség, pedig ugyancsak hideg volt a nézőtér. Igazán elkélne egy kis fűtés. (C.)

○ Vörsmarty Mihály életrajza a nép számára. Ily című munka kerül ki pár nap múlva Bodnár Gáspár, ismert népiró tollából. A költő élete oly élénken, úgy a nép szájaize szerint van megírva, hogy amelyik földmivelő házból e művet elolvassák, Vörsmarty emléke folyton ott marad. A könyv ára 35 krajcár lesz. 10 példány egyszerre való megrendelésével 30 kr. Már most lehet megrendelni a szerzőnél Szatmáron, vagy a Magyar földmivelő szerkesztőségében.

Folyószám 25. Idénybérlet 25. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, október 26-án.

New-York szépe.

Kerker József vig operettje.

Személyek:

Brouson Habakuk	Nádassy J.
Brouson Harry, a fia	Kozma Pista
Kurt von Mordkerl	Németh János
Snifkins	Pásztor János
Córa, leánya	Szirmay Olga
Knett Mug	Vágó Béla
Ratsi Rátatu gróf } portugál főurak	Füredi G.
Patsi Rátatu gróf }	Nagy Dezső
Fifi	Gergely G.
Twiddles	Mezey Andor
New-York szépe	Csurgay Adél
Blinky Bill) csavargók	Delli Lajos
Kissie)	Simon Mariska
Mannie Clancy	Kende Paula
Pausy Penns	Komlóssy I.

Holnap, szombaton, október 27-én:

Ugyanaz.

Közgazdaság.

□ A nép gazdasági nevelése. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter ügyet vetett arra, hogy télen át a földmivelő nép munkája szünetelvény, helyénvaló lenne rendszeres tanításokat rendezni, melyeken az okszerűbb gazdaságra való áttérés kérdései beszélgetnének meg. A téli tanításokat tavaly 300.000 en felül hallgatták és annyira megkedvelték a gazdák, munkások, hogy a miniszter elhatározta, mi kint ezentul minden évben rendeztet ilyen téli tanítást. A vidéki gazdasági egyesületek és szakkörök fogják rendezni a miniszter támogatásával s erre nézve már kész a részletes terv. Eszerint 55 egyesület és gazdakör a tél folyamán 2157 előadást tart, ezenfelül 120 gazdasági tanfolyam is lesz. A gazdasági előadások mellett még 160 helyen háziipari tanfolyam is lesz, hol a szalma-, gyékény-, kukorica-fonás, kefekötés fog taníttatni ahhoz értő mesterek és tanárok részéről. Olyan dolgok, melyeknek a gazda gazdálkodása során hasznát veszi. A gazdaasszonyoknak és eladónak pedig a zöldség- és gyümölcsaszalásból rendeznek tanításokat, melyekből szintén szépen lehet pénzelni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 25-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tisztelt Ház mai ülésén Perczel Dezső elnökölt. Molnár János sürgős interpellációt jelentett be a csikmezei néppárti gyűlés megváltása tárgyában.

Harmadszori olvasásban elfogadták a dohányosokról és erdőmunkásokról szóló javaslatokat.

A Ház megadta az ügyészségnek a felhatalmazást a szocialisták perlésére a képviselőház megsértése miatt.

A kvótadöntésről szóló miniszterelnöki átirat ellen Komjáthy Béla szólalt fel. A döntést törvényellenesnek mondja; Magyarország nem bírja meg a terheket.

Csávolszky Lajos a nagyhatalmi kérdésről értekezett. Független magyar nemzetet, magyar nagyhatalmi állást kíván. Ausztriától el kell válnunk, a kiegyezés megváltoztatásával.

Széll Kálmán miniszterelnök védte a kiegyezést, melyhez mindaddig ragaszkodik, míg az alapfeltételek megvannak. — Utal a reichsrath munkaképtelenségére s a törvényességért elvállalja az alkotmányos felelősséget.

Pichler Győző felszólalása után Széll Kálmán kijelentette, hogy az egyévi döntés épen a reichsrath válasza miatt történt.

Az átiratot ezek után a Ház tudomásul vette.

TÁVIRATOK.

— A király Bécsben. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma reggel Budapestről Bécsbe érkezett.

— Betörő bankhivatalnok. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Halász Ármin bankhivatalnok panaszt emelt a rendőrségnél, hogy valaki budapesti lakását feltörte s összes pénzét és ruhanyomóját ellopta. A rendőrség nyomozása folytán kitudott, hogy a lopást Halász kollégája, Bobojcsó Béla bankhivatalnok követte el. Az elegáns fiatalembert letartóztatták s most a vizsgálóbíró előtt van.

— Pécsi ember hirtelen halála. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Schisler József, pécsi születésű, ötvennégyéves portás, a Ferenc József-híd budai oldalán Kelenföldről jövet leszállt a villamos kocsiról, hirtelen rosszul lett s meghalt. Szívszélhűdés érte.

— Háboru Délafrikában. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Roberts lord pretóriai távirata szerint az angolok a boerok részéről mindenütt ellenállásra találtak. French tábornok Bethelbe. Settle hadosztálya Hoopstadthba ért jelentékeny veszteséggel.

— A khinai háboru. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sanghai távirat szerint katonai körökben attól tartanak, hogy a khinaiak komoly kísérletet fognak tenni Peking visszafoglalására. Hamburgból írják, hogy Kvantung és Kvangsi tartományokban lázadás ütött ki.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi október hó 22-én s köv. napjain elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívülileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Püch Antal.

- V. 2441. id. gróf Festetich Imre hitbizományi ügye. — rmv.
 III. 2414. Pavkovics István — Pavkovics Antal s t. zárlat. — hh.
 2530. Szaks község — Váci György 3434 kor. 30 fill. — fo.
 2577. Zajkon elhalt Horváth Mari hagy. ügye. — mv.
 2606. Pavkovics István — Pavkovics Antal zárlat. — hh.
 2664. Bognár Ferenc s t. — Első magyar ált. bizt. társaság bírói szemle. — mv.
 2665. Szemelyben elhalt Gál István hagy. — rmv.

Előadó: Tóssy Béla.

- V. 2222. Szász János — Szász József 1561 frt 15 kr. — rmv.
 2267. Gatai József — Kristóf Judit házass. felb. — hh.
 2273. Pintér János — Szalay Károly panasz. — rmv.
 2285. Mitiner Ferenc — Dr. Gál Jenő panasz. — hh.
 2288. Varga János — Kúfáber Julianna házass. felb. — mv.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 2015. Szeniczey Ödön — Dunaföldvár község 1400 forint. — hh.
 2634. Stern Mór — Lechner Pál végr. — hh.
 2190. Hempfinger Ferenc — Kelecsényi Valéria 10000 frt. — hh.
 2194. Weber Péter — Denk János 50 kor. — hh.
 2238. Pécs-baranyai közp. takptár — Dr. Toldi Béla 1000 kor. — hh.
 2239. Pécs-baranyai közp. takptár — Dr. Toldi Béla 1000 kor. — hh.
 2248. Radics Lőrinc — Braun Gáborné 2070 kor. — hh.
 III. 2601. Böhm Jenő — Gross S. bizt. végr. — hh.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 2201. Hosszu István — Kovács Ferenc birt. per. — hh.
 2391. Horváth Juli — Dömse Mihály válóper. — hh.
 2400. Lőczy József — Szalai Erzse válóper. — hh.
 2402. Oberritter Adolf — Dujmovicz Katalin válóper. — hh.
 2464. ifj. Csécs József — Csécs Józsefné s t. vagyonyköz. mszunt. — hh.
 2466. Biszurm Magdolna — Hohmann Ádám válóper. — hh.
 2467. Sülle Rózsa — Kovács György válóper. — hh.
 2483. Csordás Ágnes — Kis Zsebi Mihály válóper. — mv.
 2572. Vajna István — Vajna János köz. mszunt. — hh.
 III. 2573. Balog János — Kis Lidia élet köz. visszaállít. — hh.
 2575. Varga Ferenc s t. — Bukovics István s t. végr. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 2203. Körmeny Anna s t. — Gál Ernő s t. élet-járadék. — rmv.
- 2403. Körmeny Anna s t. — Gál Ernő s t. élet-járadék. — csat.
- 2296. Ahrhám Károly — Sipos Ferenc s t. 730 frt. — hh.
- 2318. özv. ifj. Polgár Istvánné — Polgár Erzse szer-ződ. érvényt. — hh.
- 2336. Hódos István s t. — Kovács József birt. per. — fo.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2261. Baronek Mariska — Ilk Magdolna zjog bek. — hh.
- 2262. Baronek Mariska — Ilk Magdolna felebb. — mv.
- 2300. Pollák I. cég — Wertheimer Sarolta zjog előj. — rhh., rms.
- 2303. Csösz Kovács János — Putsch István végr. mszünt. — hh.
- 2308. Nyírfa Mihály s t. — Rotter Simon és fia zjog tör. — rend.
- 2321. Szücs Ödön — Riba Károly zjog bek. — rend.
- 2357. Berta Sándor felszól. — rend.
- 2358. " " " — rend.
- 2554. Leder Adolf — Nagy Ferenc végr. — hh.
- 2555. Krainer Armin és fia — Spitzer Mór végr. — hh.
- 2558. M. kir. államkincstár s t. — Gold Mór " — hh.
- 2576. Klempt János — Fuchs János " — hh.
- 2593. Lederer Sámuel — Thurn József s n. " — hh.
- 2495. Braun Antal — Kőrösi Mihály s n. " — fo.
- 2607. Hegyi Katalin s t. vagyon köz. mszünt. — hh.

Előadó: *Zsombokszky Ferenc.*

- III. 2384. Szivér István — Teleki József végr. — rms. rmv.
- 2385. Jelinek s t. cég — Krausz Ignácné végr. — hh.
- 2386. Stagli Mátyás s n. — Kis István " — rmv.
- 2398. Csáktornyavidéki takarékpénztár — özv. Lon-csarics Lipótné végr. — hh.

- 2404. Mautner József — Koleszár Ága végr. — hh.
- 2405. Baranyamegyei községi körjegyzők nyugdij-és segély-alapja — özv. Vick Jakabné végr. — hh.
- 2419. Bezekai János — Bence Jánosné s t. végr. — fo.
- 2444. Jakobsohn Mór — Csinzi István s n. fizet. meghagy. — mv.
- 2484. Dr. Kemény Fülöp — Pongrác Istvánné végr. — hh.
- 2520. Alsómuraközi takptár — Pongrác István " — hh.
- 2560. Mátyás László — Geresdi János " — hh.
- 2580. Pinter József utóda — Balárdi István " — mv.
- 2596. Dr. Darányi Ferenc — Kincse László " — mv.
- 2604. Csáktornyai takptár — Tkalcsecz Mihály " — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2306. Kelemen Mihály, s t. suly. testi. sért. — bizonyítás.
- 2315. Greksa József " " " — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2427. Markus Józsefné, magzat elhajt. — mv.
- III. 2322. Pető István, s t. rágalm. s becserl. — mv.
- 2449. Gyulai József, " " — mv.
- 2474. Hergyó Mártonné, " " — hh.

Előadó: *Nábráczy Lajos.*

- 2380 Wellák Ferenc, lopás. — főt. kit.
- V. 2386. Bagó József, s t. sikk. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi okt. hó 29. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 2434. Kálmán József — Kálmán János s t. öröks.
- 2535. Kurucz János s t. — Reichart Erzsébet s t. eskü letét
- 2635. Kassa község birtokosai tagosítás.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 2092. Lówy Mór s t. — Breuer testvérek cég 25056 frt 15 kr.
- 2316. Dr. Tuboly Gyula — Pallér Péter szerződ. érvényt
- 2304. Stern Károly — Pozsgai József 31 frt 30 kr.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2093. Francz Lajos és fia eég — Kohn Ödön 582 frt 19 kr.
- 2688. Grosz Jakab — Grosz S. 3000 kor. váltó kiadás.
- 2249. Fürst Lipót — Wiszt Péter 280 kor.
- 2325. Honig Adolf — Szügyi Julia s t. 50 kor.
- 2326. Mindszenti Aurél — Tóth József s n. 166 kor. 62 fill.
- 2327. Gaál Jánosné — Czeplédi István 70 kor. 51 fill.
- 2472. Ifj. Ruvald Alajosné — Tabak Pál 85 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2219. Klener Ferencné — Klener Anna s t. szerződ. érvényt.
- 2220. Matkó Mihály — Matkó József vagyonköz mszünt.
- 2506. Holler Jánosné — Holler János válóper.
- 2602. Ziegenheim András — Tiszberger Margit válóper.
- 2641. Felső Varga András — Felső Varga László s t. vagyon köz. mszünt.
- III. 2574. Kuthi Ferenc — Ráskó Katalin bizt. végr.
- 2686. Tóth Juli — Góczán István válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 2392. Mátó Imréné — Simon János okir. kiállit.
- 2410. Gaál Lőrinc — Fekete Lipót s t. r. per.
- 2432. Budis József s t. — özv. Budis Andrásné öröks.
- 2433. Deáki Rozália — Deáki Sándor s n. eskü letét.
- 2468. Lovas András — Lovas Erzse ing. tulajd.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 2173 Patkó Antalné — Szolga József s t. 1200 kor. s jár.
- III. 2377. Gombos Mór s n. — Mohácsi róm. kath. hitközség tjog. bek.

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

Ekszerész- és óras ipar.

- E**NGESZER Miklós Pécs, Király-utca 6. Óras, ékszerész és ezüst-árak kereskedése és raktára.
- W**ALLA Ferenc Pécs, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Óras és aranyműves.

Fűszer- és gyarmatáru-kereskedés.

- K**ERDL Lajos ezeltől Berec Károly fűszer, bor, thea, rum, ásványviz- és csemege-kereskedése Pécs, Király-utca 6. szám.
- L**EHNER Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyviz- és terménykereskedése Pécs, Szigeti-országút 2. sz.
- A** Korona-szálloda sarkán.

Művirág készítő.

- M**AJERSZKY József mindennemű művirág-diszek és koszorúk készítője Pécs, Király-utca 36. sz., Mestrits-féle ház.

Kefekötő ipar.

- H**OLECSEK Péter kefe- és ecset-készítő. Király-utca 26. sz.

Divat- és rövidáru.

- A**NGYAL Samu Pécs, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás uri-, női-, divat- és rövidáru szakban.
- L**EGUJABB látkepes levelezőlapok, rövid-, diszmű-, norinbergi és rófós-árak legolcsóbban a Fecskénél. Schwarz Zsigmond Pécs, Király-utca 47.
- V**AJDA Soma jó, de olcsó forrás női és férfi divat-cikkekben. Pécs, Ferenciek-utca 6. sz.

Mosó- és vasaló-intézet.

- Ö**ZV. SNABELNE, Pécs, Király-utca 34. sz. a. Mosó- és vasaló-intézet. Kifogástalan mosás, fényvasalás. Gyors és pontos kiszolgálás.

Kőfaragó ipar.

- S**IREMLEKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécs, vásártér.

Ruházati ipar.

- W**INTER Károly Pécs, Király-utca 2/2. Uri divat szabó.
- K**ESZ férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás „Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár” cég. Pécs, Király-utca, városház-épület.

Kárpitos és diszitő.

- L**EDERER M. jó hírnevű és szolid kárpitos üzletében szerezhető csak be legjobban a legdivatosabb kárpitos munka.

Bádogos ipar.

- R**OMEISZ György Pécs. Bádogos-üzlet és vízvezeték berendezési vállalat. Kossuth Lajos-utca 7. sz. Műhely: Sörház-utca 12.

Élelmezés.

- C**OPF János sütődéje Pécs, Kossuth Lajos-u. 18.
- D**ONNER József lisztkereskedő Pécs, Kossuth Lajos-utca 10.

Diszkerítészet.

- N**OWOTARSKY A. és fia kertészetében Pécs, Munkácsy-utca 20. Izléses virágkötészet, legnemesebb gyümölcsfák, legjobb veteménymagvak.

Női fűző-készítő.

- K**ÁLDOR E. Pécs, Király-utca 19. Óriási választék saját készítményű raktári fűzőkben. Mérték utáni megrendelések, úgy javítások e fogadtatnak.

Lakatos ipar.

- M**ESTRITS Jenő Pécs, Király-utca 38. Épület- és mulakatos. Specialista rácsmunkákban.

Mulatóhelyek.

- A**Z „OTTHON” kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken ifj. Kórodi Gyula, kedden és szombaton Rác Gusztó és Somogyi Zsigmond zenekara működik.
- B**EDŐ-kávéházban és a Secessió sörözőben naponkint Rác Gusztó és Farkas Sándor zeneestéje.
- R**OYAL kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.
- D**OLLINGER András. Hétfejedlem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.

Fényképészet.

- M**ARTON István fényképész Pécs. Műterem Ferenciek-utca 21.

Asztalos ipar.

- D**INESZ György épület- és butor-asztalos Pécs, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott butorraktár.
- S**TEINER Gyula épület- és butorasztalos Teréz-utca 10. sz. Szolid munka. Olcsó árak.

Bőrkereskedés.

- W**EISZ Adolf jól berendezett bőrkereskedése Pécs, Jókai-tér 3. sz. Olcsó árak. Pontos kiszolgálás.

Vízvezeték-szerelők.

- R**OMEISZ és Mestrits Pécs, Sörház-utca.

Házhelyek.

- S**ZÉP háztelkek Alsó malom-utca 7. sz. alatt eladó. Bővebbet Munkácsy-utca 20. sz. alatt.

2378. Grób Borbála — Grób Margit s t. t. jog. bek.
 2380. Nicholson gépgyár — Marics György s n. z. jog. bek.
 2381. Tóth Antal — Szászvár község t. jog. bek.
 2509. Kir. kincstár — ifj. Rodek István végr.
 2510. Kir. kincstár — Pál Katalin végr.
 2624. Németh János — Hompó János végr.
 2625. Baranyamegye gyámpénztára — Szorg Lőrinc felszól.
 2626. néh. Kadlicskó Mihály s t. hagy.
 2627. Kozár Mihály s n. — Popper Sámuel t. jog. igazol.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2529. Österreichische Central-Bodencredit Bank — Schaffer Lajos s n. végr.
 2536. Kir. államkincstár — Szigal Simon végr.
 2547. Simon Miklós — özv. Csepeli Istvánné s t. végr.
 2548. Dr. Rónaky Kálmán — Rónaky Ignácné végr.
 2562. Marcali ált. takptár — Bata József s t. végr.
 2563. Rosenthal Jakab — Tóth Katalin perfelj.
 2583. Löwenfeld Eduárd — Szőlősi János végr.
 2592. Süllős János s n. — Süllős Jánosné végr.
 2603. Novák György — Novák Rozália törlés.

Büntető tanács.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2406. Rechnitz Albert becs. sért.
 2443. Ronádfai Kovács János lopás.
 2444. Szekeres István st. >
 2464. ifj. Óri László >
 III. 2384. Bencsik István st. >

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1885. Fundák Vince st. halált ok. suly. testisért.
 2513. Szőke József suly. testisért.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2446. Mihajlovics Szimó st. lopás.
 2457. ifj. Huszár János st. hat. ell. erősz.
 III. 2448. Csók József sikk.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2311. Kecse Mihály st. gond. ok. emberölés.
 2323. özv. Rákos Ferencné st. zsarolás.
 2402. Császár György gond. ok. suly. testisért.
 2466. Kapp Péterné id. ingó rong.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Nyilt-tér.^{*)}

A „Pécsi Napló“ f. hó 24-iki lapjában „A pálinkás putikok“ cím alatt megjelent cikkre vonatkozva, figyelmeztetjük a cikk íróját, hogy ép az Oroszy cukrászdája, — melyre a cikk írója hivatkozik, — adta fényes tanujelét annak, hogy cukrász és pálinka-putikus igen is szépen megférnek még egymás mellett is, ha senki sem piszkálja azokat.

Ugyanis közismeretű, hogy hosszú évek során át egymás mellett volt a Jókai-utcában az Oroszy cukrászdája és a pálinka-putik és még a „Pécsi Napló“ cikkírója sem bántotta őket. De mióta Oroszy a Casino épületbe költözött, a pálinka-putik pedig a saját vis a vis-ja lett és a Jókai-utca a világhódító kereskedelem vonult, melynek csak elegáns publikumra volna szüksége, azóta kiűtött az adáz kenyérharc. Nem más ez, mint kenyér-irigység, a mely saját megélhetősége végett ki akarja űzni ez utcából azon szegény munkás népet, mely ép csak itt a belvárosban, órától-órára, fillérenként szeresheti meg betevő falatját, meg akarja fosztani a szegény munkásokat és a belvárosba a heti piacra tóduló falusi népet itt e kereseti helyén olcsó étkezési és egyedüli téli melegítő helyétől. Hova menjen a szegény nép, hol huzza meg magát? Hát az ország fővárosában nincs-e mindenhol, még a belvárosban is, hely e néposztály részére, talán csak a város határán jut neki egy pohár italra vagy egy falat kenyér evésre hely?

Ám tegyék csak ki a város szélére őket

^{*)} Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

egy-érdekeltek kedvéért, foszák csak meg e szegény embereket utolsó falatjuk megkeresésének lehetőségétől, de akkor ne csodálkozzék a Jókai-utcai előrelátó kereskedelem és az elegáns belvárosi publikum, hogy hogyan, miképen szerzi meg e szegény, a „Pécsi Napló“ cikkírója által annyira megutált, rongyos néphétségcsillapító kenyerét.

Végül pedig figyelmeztetjük azon bizonyos bérleti rabláncaitól szabadulni vágyó Jókai-utcai lakót, hogy hiába búvik hazug frázisokkal a „közérdek“ cégére alá, mert a hatóságok, a melyekre ő öncélja elérése végett hivatkozik, kezdenek lassan keresztül látni a szitán és se ő, se a minden követ megmozgató magas rangú protekciója nem képesek a város főkapitányát meggyőzni arról, hogy a putikusok látogatóit a mezőszélen könnyebb felügyelet alatt tartani, mint itt, közvetlen a rendőrség őrszemei előtt.

Érdekeltek felek.

Az Első Biztosító Intézet Katonai Szolgálat Esetére 0 cs. és kir. fensége József főherceg védnöksége alatt tekintetes igazgatóságának

Budapest. V., Erzsébet-tér 1.

Fiamat az önök intézeténél körülbelül nyolc év előtt biztosítottam s most, hogy ő a m. kir. honvédséghez besoroztatott, önök a biztosított tőkét nekem, dacára annak, hogy az még csak egy év múlva vált volna esedékessé, már a mai napon kifizették. Kellemes kötelességet teljesítetek akkor, a midőn ezért az előzékenységükért köszönetemet és elismerésemet nyilvánítom önöknek.

Budapest, 1900. szeptember 17.

Teljes tisztelettel

Ádám Imre,
 s. k. ügyvéd.

Örökké felejthetetlen nőm, illetve
 édes anyám

Grünwald Dávidné

született **Weiner Julia** elhalálása alkalmával a pécsi izr. Chewra Kadisa Egyesület az irányunkban tanusított szíves jóindulataért és mindazok, kik az elhunynak végtisztesség adásán megjelentek, fogadják hálás köszönetünket.

A gyászoló család.

Hirdetések.

Megvételre kerestetik egy
 jó karban levő

harmonium.

Ajánlatok a kiadóhivatalba.

6772. sz.

tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Péter József dárdai lakosnak az 1881: 60. t.-c. 204 §-a alapján leadott kérelme alapján az önkéntes árverés végrehajtási árverés joghatályával a pécsi kir. törvényszék (a sásdi kir. jbiróság területén levő és a m.-egregyi 256. sz. betétben A. I. 4275—4276. hrsz. alatt bevezetett ingatlanokra 1474. koronában ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan **1900. évi november hó 20. napján délelőtt 10 órakor Magyar-Egriyén a birói háznál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 147 kor. 40 fillért készpénzben, úgy az 1881: 60. t.-cikk 42-ik §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt I. M. rendelet 8-ik §-a kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon, 1900. évi augusztus hó 31 napján a kir. jbiróság mint tlk. hatóság.

Dr. Borsitzky Imre.

kir. járásbíró.

Egy jó családból való fiu

könyvkötő-tanoncnak

felvétetik. Bővebbet a kiadóhivatalban.

CSIHÁLEK SÁNDOR

kárpitos- és diszitő-üzlete

Pécsett, Király-utca 34. sz.

Ajánlja raktáron lévő nagy választéku kárpitozott butorait.

Diszitéseket izlésesen és jutányos áron készít.